

Bryd jorden og få skovlene i gang, Nu!

Leder fra LaRouche PAC, 8. juli, 2017 – Gårsdagens møde mellem præsidenterne Trump og Putin var et gennembrud. Som Helga Zepp-LaRouche i dag sagde, »de to gamle ræve overlstedede alle andre«.

Udenrigsminister Tillersons pressebriefing i går var ligefrem.

Han begyndte med Syrien, hvor de to sider netop var nået frem til en aftale om en våbenstilstand i den sydlige del som en begyndelse hen imod yderligere samarbejde dér – et samarbejde, som de to præsidenter længe diskuterede.

Derudover har USA, på anmodning af præsident Putin, udnævnt en Særlig Repræsentant for Ukraine.

Med hensyn til det obligatoriske spørgsmål om (den falske påstand om) russisk indblanding i de amerikanske valg sagde Tillerson, at de havde diskuteret det, »Men jeg mener, at det, som de to præsidenter korrekt fokuserede på, er, hvordan går vi frem, hvordan går vi videre frem herfra. Men det står ikke klart for mig, at vi nogensinde vil komme overens om en løsning, vi er enige om, om dette spørgsmål [valgene], mellem de to nationer.

Så spørgsmålet er, hvad gør vi nu? Og jeg mener, at relationen – og dette gjorde præsidenten meget klart – er for vigtig, og det er for vigtigt til ikke at finde en vej, vi kan gå frem ad ...«

Tillerson var ganske veltalende omkring mødets overordnede karakter.

»Med hensyn til karakteren af de 2 timer og 15 minutter, så lad mig først sige – mødet var meget konstruktivt. De to

ledere, ville jeg sige, kom meget hurtigt i kontakt med hinanden. Der var en meget klar, positiv kemi imellem dem. Jeg mener, igen – og jeg tror, det positive, jeg observerede – og jeg har haft mange, mange møder med præsident Putin før – er, at der ikke var en masse gentagelse af tidligere retstvist. Jeg mener, begge ledere føler, at der er mange ting i fortiden, som vi begge er utilfredse med. Vi er utilfredse, og de er utilfredse.

Jeg mener, at perspektivet hos dem begge var, at dette er en virkelig vigtig relation. De to største atommagter i verden. Det er en virkelig vigtig relation. Hvordan begynder vi at få dette til at fungere? Hvordan lever vi med hinanden? Hvordan arbejder vi med hinanden? Vi må simpelt hen finde en vej at gå frem ad. Og jeg mener, at dette blev – dette blev udtrykt om og om igen, utallige gange, af begge præsidenter, mener jeg, dette stærke ønske.

Det er i dag en meget kompliceret relation, fordi der er så mange spørgsmål på bordet. Og én af grundene til, at det tog så lang tid, mener jeg, er, at, da de først mødtes og ret hurtigt lærte hinanden at kende, var der så meget at tale om – alle disse spørgsmål. De kom stort set ind på alt, i en eller anden grad. Og jeg mener, der var et sådant niveau af engagement og ordvekslinger, og ingen af dem ønskede at stoppe. Jeg måtte minde præsidenten [om tiden] flere gange, og folk stak hovedet inden for døren. Og jeg tror sågar – de sendte førstedamen [Melania Trump] ind på et tidspunkt for at se, om hun kunne få os ud derfra, men det virkede heller ikke. (Latter.)«

Spørgsmål: »Er det rigtigt?«

Tillerson: »Men – ja, det er sandt. Men det var ...«

Spørgsmålet: »Hvad var tidsplanen?«

Tillerson: »Jamen, vi fortsatte en time endnu efter hun var kommet ind. (Latter) Så det lykkedes helt klart ikke for

hende.

Men jeg mener – det, jeg har beskrevet for jer, de 2 timer 15 minutter, det var et ekstraordinært møde. Jeg mener, der er simpelt hen – der er så meget for os at tale om. Og det var en god begyndelse. Jeg vil fortælle jer, at vi brugte meget, meget lang tid på Syrien, med en lang, detaljeret ordveksling om den aftale, vi havde indgået i dag – det blev annonceret – men også, hvor vi går hen, og at forsøge at få langt større klarhed over, hvordan vi ser dette udspilles, og hvordan Rusland ser det udspilles, og hvor ser vi ens på det, og hvor er vi uenige, og har vi de samme mål i tankerne.

Og jeg vil sige, at, i det store og hele, så er vore mål nøjagtig de samme. Hvordan vi kommer frem til det, har vi hver vores syn på. Men der er meget mere ensartethed dér, end der er uoverensstemmelser. Så vi ønsker at bygge på ensartethed, og vi brugte meget tid på at tale om de næste skridt. Og dér, hvor der er uoverensstemmelser, har vi mere arbejde mht. at komme sammen og forstå. Måske har de den rette fremgangsmåde, og vi har den forkerte.

Så der blev brugt meget tid på Syrien, fordi der har været så meget aktivitet omkring det.«

Der kunne siges meget mere om implikationerne af dette møde, og vi (LaRouche PAC's Nyhedstjeneste for abonnenter, -red.) rapporterer om noget af det i dagens nyheder. Men det, vi allerede har sagt, turde være rigeligt til at lægge legitime tvivl i bero.

Hvor går vi hen herfra? Svaret er, at vi må gribe dette svangre øjeblik for at bryde jorden mht. de store arbejder og infrastrukturprogrammer, der er presserende nødvendige i USA's »Helvedessommer« med nedlukning af transportinfrastruktur for at udføre reparationer – og sandsynligt kaos – der efter planen begynder denne mandag, den 10. juli. Faktisk begyndte det tidligere, sidste torsdag aften, med en afsporing på Penn

Station – den tredje siden marts.

En overhængende, ny finanskriser går hastigt frem for atter at slå til. Og de »glemte mænd og kvinder«, der udgjorde udslaget ved præsidentvalget i 2016, slår fortsat sig selv ihjel – eller, som Bill Clinton udtrykte det, »dør af et knust hjerte«. Bedste skøn lyder, at endnu 59.000-65.000 døde af narkooverdosis alene i 2016 – det er flere end de 58.000 amerikanske soldater, der døde under hele Vietnamkrigen. Føj hertil omkring 100.000 alkoholrelaterede dødsfald og titusinder af deciderede selvmord.

Vi må drage fordel af aktuelle omstændigheder – af vore internationale muligheder, og af den første fornuftige, siddende amerikanske præsident i dette århundrede – og gå til omgående handling for at smadre cyklussen med inertitet og modløshed, noget i retning af det, Franklin Roosevelt og Harry Hopkins gjorde i 1933 under en krise af en mindre størrelsesorden. Vi må omgående tage det første spadestik i de massive programmer for infrastruktur og jobs, der er så påtrængende nødvendige. Det kan én enkelt mand ikke gøre – selv ikke, hvis han er præsident.

Obama og Bush er ansvarlige for en halv million unødvendige dødsfald i USA siden 1999

4. november 2015 – Det var ikke med droner, men med en ligeså dødelig politik på det sociale og økonomiske område under Bush- og Obamaregeringerne, under direkte ordre fra Wall

Street, at dødeligheden for hvide, ikke-latinamerikanske amerikanere mellem 45-54 steg med en chokerende voldsomhed. Dette viser en undersøgelse, der blev offentliggjort i en rapport, som nu nyder udbredt mediebevågenhed. Rapporten blev offentliggjort midt i september af to økonomer fra Princetons universitet, Anne Case og nobelpriskandidat i 2015 for økonomi, Angus Deaton.

Case og Deaton viste yderligere, at, hvis dødeligheden "fortsat var faldet med samme hastighed som fra 1979-1998, ville en halv million dødsfald have været undgået i perioden fra 1999-2013". En halv million dødsfald, som Obama, Bush og deres Wall Street-politik må stå direkte til ansvar for.

Disse afsløringer understreger, hvad Lyndon LaRouche gentagende gange har fastholdt: at Obamas politik fører til en drastisk stigning i antallet af dødsfald i den amerikanske befolkning. LaRouche havde følgende kommentar: "Hvorfor greb vi som nation ikke ind for mange år siden, for at forhindre, at dette skulle ske? Hvordan blev folk narret til at godtage en økonomisk politik, der ødelagde videnskab og industri og samtidig førte til ubegrænsede redningspakker til Wall Street? Hvordan blev vi forført til at gøre dette mod os selv?"

LaRouche forklarede, at der må handles straks for at få Obama afsat ved forfatningsmæssige midler. Ellers vil den sataniske Obama fortsætte med at dræbe med sin økonomiske politik, med sine droneangreb, med flere ulovlige krige og de deraf følgende strømme af desperate flygtninge. Og han vil dræbe med truslen om en atomar konfrontation mod Rusland og Kina. Obama er ikke et geni, forklarede LaRouche; han er bare satanisk og har sat folk i en tilstand af angst, inklusiv det meste af USA's kongres. Men hvis man ikke går op imod Obama og ændrer hans politik, er man inkompetent – og snart en død sild.

Rapporten fra Case og Deaton viser, at, fra 1999-2014 – årene under Obama og Bush – steg dødeligheden blandt hvide, ikke-latinamerikanske amerikanere mellem 45-54 år med mere end 10

%. Blandt den fattigere, mindre veluddannede del af denne aldersgruppe steg antallet af dødsfald med 22 % i denne periode. Ifølge rapportens forfattere "har denne ændring sat en stopper for flere årtiers fremgang. Og dette kun i USA: Ingen anden rig nation oplevede en lignende ændring." Faktisk oplevede mange lande som f.eks. Tyskland og Frankrig i samme periode et fald i dødeligheden på 25-30 % blandt de tilsvarende befolkningsgrupper.

Årsagerne til stigningen i dødelighed er ligeså chokerende som selve stigningen:

"Denne stigning hos hvide var primært forårsaget af en øget dødelighed som resultat af narko- og alkoholforgiftninger, selvmord og kroniske leversygdomme samt skrumpeliver", skrev forfatterne og bemærkede især himmelflugten i brugen af opium- og heroinnarkotika i denne aldersgruppe. De nåede frem til følgende, isnende konklusion:

"Folk, der aktuelt befinder sig som midaldrende, kunne være en 'fortabt generation', hvis fremtid ser mindre lys ud end deres forgængeres."

Dette er et tegn på den nye, mørke tidsalder, der nu skyller ind over USA. Overskriften i New York Times' artikel fra 2. nov., der dækkede denne rapport, var "Dødsfald blandt midaldrende." Den kunne ligeså godt have været "Dødsfald i Middelalderen."

Bagom New York Times'

overskrift "Dødsfald blandt midaldrende"

4. november 2015 – Det er en bred vifte af faktorer, der har bidraget til resultaterne i den nyligt offentliggjorte rapport fra Harvard Universitet, som viser en markant stigning i dødsfald blandt midaldrende i USA. Kort sagt har det amerikanske folk gennemgået 15 års helvede, siden Bill Clinton forlod præsidentposten, svarende til, hvad Rusland måtte lide i løbet af '90'ernes "forspildte årti" under Boris Jeltsin. Demografisk set afspejler de seneste 15 års udvikling i USA ødelæggelsen af Rusland. Siden 2001 er prisen for at blive sygeforsikret steget med 20-30 % om året også under "Obamacare", og mange amerikanere har simpelthen ikke fuld adgang til sundhedsvæsenet.

Fra 2001 og frem har USA været i permanent krig i Irak, Afghanistan og nu Syrien. Stressfaktoren for de soldaters familier, der har været flere gange i krig, har været enorm, med mange aspekter, der er svære at sætte tal på, f.eks. effekten på et barn, der vokser op med en forælder, der lever under konstant økonomisk pres og altid er bekymret for, at partneren bliver skadet eller omkommer i kamp. Antallet af krigsveteraner, der vender hjem med PTSD [posttraumatisk belastningsreaktion], gør kun problemet større.

Fattigdom spiller en stigende rolle. Antallet af fattige stiger f.eks. med 5-12 % blandt unge mænd i Washington, D.C. I New York City lever 60 % af befolkningen på eller under fattigdomsgrænsen, når man medregner den reelle inflation, boligomkostninger og andre udgifter.

Pensionister og familier, der forsøger at spare op til alderdommen, er blevet udplyndret af FED's [den amerikanske centralbank] politik, der indbefatter en indlånsrente på 0 %. Som alternativ er de blevet trukket ind i børshandel og andre

spekulative investeringer, som gør dem sårbare over for pengegribbenes direkte tyveri.

Rapporten fra Havard beskriver en forøgelse af dødsfald blandt midaldrende, forårsaget af narko- og alkoholmisbrug, som er ved at være hverdag [i USA dør en person af overdosis hver 12. minut]. I juli offentliggjorde de amerikanske sundhedsmyndigheder (CDC) en rapport, som viste, at antallet af heroinmisbrugere i USA er eksploderet mellem 2011-2014, med den største forøgelse blandt kvinder og ikke-latinamerikanske hvide. Blandt familier med en indkomst på 50.000 USD eller mere steg antallet af misbrugere med 60 % i denne periode. I Baltimore, som er kendt som "USA's heroinhovedstad", er en ud af ti beboere heroinmisbrugere. Væksten i heroinmisbrug blandt middelklassen blev af CDC kædet sammen med det øgede forbrug af receptpligtigt smertestillende medicin som f.eks. "OxyContin". Personer, der er blevet afhængige af smertestillende medicin, skifter i stigende grad medicinen ud med heroin, som kan anskaffes til en fjerdedel af prisen på receptpligtigt smertestillende medicin, og som nu er umiddelbart tilgængeligt over hele landet. Rapporten slår fast, at personer, der bruger receptpligtigt smertestillende medicin, har en 40 gange så høj risiko for at blive heroinmisbrugere. Antallet af heroinmisbrugere er øget med 150 % i USA siden 2007, hvilket bl.a. skyldes en massiv forøgelse i importen af billig og kraftig heroin fra Sydamerika som supplement til strømmen af mexicansk og asiatisk heroin.

Samme dag, som New York Times offentliggjorde artiklen om rapporten fra Harvard omkring eksplosionen i dødsfald blandt midaldrende, offentliggjorde avisen også en artikel, omhandlende en alarmerende forøgelse i antallet af selvmord. Avisen viste med tal fra en rapport offentliggjort i maj, 2015 af tidsskriftet Journal of the American Medical Association (JAMA), at selvmord i landdistrikter er steget med 20 % og i byområder med 7 % fra 2004-2013.

Leder, 7. november 2015: Du skal ikke kalde Obama for en morder – Du kunne blive den næste; og Hillary er en del af Obamas team

Læger uden Grænser (LuG) lagde til det allerede overvældende materiale, der beviser, at den amerikanske ødelæggelse af deres hospital i Kunduz, Afghanistan, hvor læger og patienter blev dræbt den 3. okt., var endnu et planlagt Obama-mord, med deres rapport, som de præsenterede i Kabul i dag (5. nov.). LuG's internationale præsident, dr. Joanne Liu, afslørede, at, efter at hospitalets Intensivafdeling blev præcisionsbombet flere gange, blev læger og patienter »skudt af de cirkulerende 'flyvende kanonbåde', mens de flygtede fra den brændende bygning«. LuG's rapport registrerede også, at hospitalet den 1. okt. af en amerikansk regeringsperson i Washington var blevet udspurgt, om LuG's forskellige faciliteter havde et stort antal talibanere, der »søgte tilflugt«.

Kendgerningen, som Obama udmærket er klar over, er, at LuG behandler et stort antal patienter uden hensynstagen til deres politik, og tillader ingen våben på deres områder.

Vi må nu cirkulere dette materiale i hele USA, for at blive Obama kvit. Dette beviser, at han gjorde det, med fuldt vidende; der er ingen undskyldning, han er absolut skyldig.

Obama har konsekvent beordret drab, lige fra sin første embedsperiodes allerførste dage og frem til i dag. Enhver, der støtter Obama, er enten meget dum, eller selv skyldig i at støtte mord.

Samtidig er det nu kommet frem, at Obama lagde pres på *NY Times* og *Washington Kom-posten* for, at de skulle nægte at publicere noget som helst om Drone-papirerne, afsløringen fra 15. okt. af Obamas dronedrab, der var baseret på hemmelige dokumenter, der blev lækket af en ny Edward Snowden. *NY Times* begravede nyheden i afsnit 23 af en historie om Obama, der bevarede tropper i Afghanistan; *Kom-posten* publicerede intet overhovedet. Da *NY Times'* ombudsmand rettede forespørgsel til redaktørerne, sagde de, at de med interesse havde læst *The Intercepts* Drone-papirer og var enige i, at der var nye detaljer. »Men de så det ikke som noget, der krævede sin egen historie, i hvert fald ikke lige nu«, rapporterede John Hanrahan i går i *Consortium News*. Vil man nu tro det? Kendsgerningen er, at hvis man kalder Obama for en morder, kunne man selv blive den næste!

En anden måde, hvorpå Obama myrder amerikanere, er gennem at få heroinafhængighed til at stige voldsomt, takket være de mexicanske narkokarteller, Obamas venner, der styres af Dronningen af England, og som hun brugte til at finansiere Obamas falske nomineringssejr i 2008. Det seneste Skøn over den Nationale Narkotrussel, der blev udgivet i går af Afdelingen for Håndhævelse af Narkotika-lovgivningen, viser, at narkoforskyldte dødsfald (overdosis) er blevet så langt den hyppigste dødsårsag som følge af ulykker og i antal langt overstiger både trafikulykker og ulykker med skydevåben. Et hundrede og tyve amerikanere dør hver dag som følge af en overdosis narko. Og, mellem 2013 og 2014 steg antallet af nuværende heroinmisbrugere med 51 %, idet de blev drevet ud i misbruget af arbejdsløshed og fortvivlelse, forårsaget af Obamas politik.

Og Hillary (Clinton) er en del af Obama-teamet. Sådan er det;

det er nødvendigt at sige det. Hun er en del af Obamas team og har været det, lige siden hun begyndte at lyve for Obamas skyld.

Sig det! Det vil være med til at accelerere den kommende, rivende strøm fra O'Malley.

Pointen er, at hun altid har løjet, og hun har løjet på basis af at lyve for Obama. Og alt har været i denne form. Vi ved, at hun er lakaj for Obama – en kronisk lakaj for en løgner. Obama er en løgner, og derfor er Hillary en løgner. Hvorfor er hun en løgner? Fordi hun arbejder for Obama!

Hillary er en løgnagtig advokat. Hun har vedvarende løjet for Obama – lige siden hans illegale krig i Libyen.

**RUSSISK BRIKS-formandskab:
Repræsentant for den russiske
præsident:
BRIKS er en »levende
kendsgerning«,
en »Alliance af reformatorer**

af internationale relationer«

Onsdag, 1. april, 2015 – I en tale i Moskva den 31. marts, aftenen før Ruslands overtagelse af BRIKS-formandskabet, talte Vadim Lukov, generalambassadør for det Russiske Udenrigsministerium og vicerepræsentant for den russiske præsident i BRIKS-spørgsmål, til pressen om de spørgsmål, som Rusland anser for prioriteter i det kommende år.

Han afviste meget hurtigt »vestlige kritikeres« argumenter, der siger, at fordi der har været økonomiske opbremsninger i nogle af BRIKS-landene, eller uenigheder blandt nogle af medlemmerne, har dette forårsaget, at gruppen har mistet sin tiltrækning. »Intet kunne være mindre sandt«, sagde han, fordi BRIKS »ikke forenes af høje, økonomiske vækstrater«, men snarere er »en alliance af reformatorer af internationale relationer«.

Som en sådan alliance, sagde Lukov, har BRIKS specifikke, strategiske interesser: at føre en uafhængig politik i internationale anliggender og at bekræfte international lov som »den fundamentale norm for internationalt liv, i modsætning til magtens lov«. BRIKS-partnersnes strategiske mål, tilføjede han, er gradvist at transformere gruppen til at være en mekanisme for koordinering af handlinger »både mht. strategiske spørgsmål og aktuelle, internationale, politiske og økonomiske spørgsmål«, så BRIKS kan blive »et funktionelt element i det globale styrelsessystem«.

Rusland har til hensigt, forklarede Lukov, at fokusere sin opmærksomhed på BRIKS' rolle i konsolideringen af »strategisk stabilitet og afgørelse af regionale konflikter«, primært i Nordafrika og Mellemøsten, og BRIKS-udenrigsministrene vil afholde særlige konsultationer om dette spørgsmål i Moskva i april eller maj.

Lukov skitserede også en række mål og planlagte handlinger

inden for finans- og valutafæren, inklusive, som topprioritet, befuldmægtigelsen af den Nye Udviklingsbank og Valutareservefonden (CRA). Han understregede ligeledes, at, efter fire års »afventning«, er yderligere forsinkelse af en reformering af Den internationale Valutafond (IMF) uacceptabel.

BRIKS vil, sagde Lukov, udforme et udkast til sin Strategi for Økonomisk Partnerskab, der vil være en vejledning for alle BRIKS-landenes økonomiske handlinger og andre BRIKS-mekanismer. Rusland er også i færd med at udfærdige udkastet til et »vejkort« for investeringsprojekter, som vil blive yderligere videreudviklet i samarbejde med andre medlemmer i årets løb. Dette vil omfatte en liste af store samarbejdsinvesteringsprojekter, med afsæt i energisektoren. Rusland har blandt andet foreslået oprettelsen af en BRIKS-reservebank for brændstof og en energisammenslutning.

Der kommer også et BRIKS-ministtermøde for at adressere en antinarkotika-strategi, eller det, som Lukov kaldte for »narkotruslen«, med det formål at etablere en arbejdsgruppe for den »permanente koordinering af handlinger inden for dette felt«. Relateret hertil understregede Lukov, at BRIKS vil lægge særlig vægt på ungdomsspørgsmål, som vil blive behandlet som en separat, selvstændig gruppe. Ud over Ungdomstopmødet, sagde han, »vil vi åbne BRIKS Netværksuniversitetet, afholde et globalt BRIKS-Universitetstopmøde og indlede en konkurrence for unge diplomater fra BRIKS-landene.

Lukovs tale findes på <http://en.brics2015.ru/>

Foto: Vadim Lukov